

Motion till riksdagen

1988/89:Ju513

av Hans Göran Franck och Bengt Silfverstrand

(båda s)

Strafftid m.m.

Riksdagen har beslutat att den som döms till fängelse i lägst två år för grovt narkotikabrott ska särbehandlas under straffverkställigheten. För andra grova brottskategorier, exempelvis grov våldsbrottslighet eller grov ekonomisk brottslighet, ska gälla en betydligt mindre sträng regel eller fängelse i lägst fyra år. Den regel som gällt före detta riksdagsbeslut innebar att narkotikabrottslingar redan då särbehandlades. Beslutet innebär sålunda att narkotikabrottslingar blir särbehandlade i särbehandlingen.

Lagman Johan Leche, som haft justitiedepartementets uppdrag att utreda vissa verkställighetsfrågor om långtidsdömda inom kriminalvården, föreslog att denna särskilt stränga behandling av narkotikabrottslingar skulle upphöra och att samma bestämmelser skulle gälla för olika kategorier av långtidsdömda, dvs. att särbehandlingen – oavsett brottet – skulle gälla alla intagna som dömts till fängelse i lägst fyra år.

Särskilt isolerade fångar, exempelvis utländska fångar, socialt och mentalt handikappade, kommer att drabbas mycket hårt. De skärpta reglerna gör det än mer nödvändigt att vidta åtgärder för att kompensera de extra påfrestningar de utsätts för i jämförelse med andra fångar. Dessa olägenheter är särskilt påtagliga beträffande de utländska fångar som ska utvisas.

I remissomgången på Leches utredning påtalades dessa förhållanden av BRÅ, statens invandrarverk och diskrimineringsombudsmannen. De framlade olika förslag om hur strafftiden för dessa isolerade fångar skulle kunna mildras och hur de i övrigt skulle kunna kompenseras.

Det bör snarast införas en regel, som ger möjlighet att efter individuell prövning avkorta anstaltstiden för en sådan fånge, som till följd av särbehandling, utvisning och andra jämförbara omständigheter har haft särskild nackdel och påfrestning av fängelsetiden. I Danmark har man infört en generell regel om tidigare frigivning, vilket även borde övervägas här i Sverige.

Med undantag för ett mindre antal mycket uppmärksammade permissionsmissbruk har permissionerna inte skötts sämre än tidigare. De långtidsdömda sköter dem väsentligt bättre än korttidsdömda.

Över huvud taget är det angeläget att understryka att permissionerna är en mycket viktig del i resocialiseringsarbetet av alla fångar. En allt för sträng lagstiftning och tillämpning leder till stor oro på anstalterna och motverkar den humana andan i kriminalvårdsreformen. Det är nu nödvändigt att det görs en utvärdering av permissionsreglerna i sin helhet i syfte att åstadkomma möjliga lättnader beträffande rätten till permission. Det finns rapporter som

tyder på att såväl permissionsreglerna som tillämpningen av dem är alltför sträng.

Mot. 1988/89
Ju513

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att förslag bör framläggas om avkortning av strafftiden för vissa fångar,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om en utvärdering av permissionsreglerna vid fångvårdsanstalterna.

Stockholm den 25 januari 1989

Hans Göran Frank (s)

Bengt Silverstrand (s)